

**Palaimintojo Jono Pauliaus II vizito Lietuvoje 20-ųjų metinių minėjimas
Lietuvos Parlamente 2013 m. rugsėjo 10 d.
apaštalinio nuncijaus Luidžio Bonacio žodis**

Garbingieji Seimo nariai,

Man didelė garbė būti su jumis šiandien, kai minime Palaimintojo Jono Pauliaus II apsilankymo Lietuvoje dvidešimtajias metines. Ačiū, kad mane pakvietėte.

Leiskite man pradėti mintimi apie Gyvenimą. Popiežius Jonas Paulius II mėgo kalbėti apie mirtį – tą esminę žmogiškąją patirtį – kaip apie „perėjimą iš gyvenimo į gyvenimą“. Jonas Paulius II yra gyvas, jis gyvena Dieve, todėl yra čia su mumis, ir toliau rūpinasi mumis, mūsų darbais. O jums jis padeda jūsų ypatingoje misijoje.

Šioje trumpoje kalboje norėčiau sutelkti dėmesį į garsiuosius Popiežiaus Jono Pauliaus II žodžius: „Nebijokite! Atverkite duris Kristui!“

Prisiminkime, su kokia drąsa šie žodžiai buvo ištarti pirmą kartą baimės prislėgto pasaulio akivaizdoje 1978 m. spalio mėnesį.

Ir pagalvokime, kokią reikšmę šie žodžiai turėjo, kai Popiežius ištare juos čia, Vilniuje, 1993 m.: „Nebijokite! Plačiai atverkite duris Kristui!“ Tai buvo jau kiti laikai: ilgi priespaudos ir kankinystės metai jau buvo užleidę vietą atgautai nepriklausomybei, o kartu su ja – laisvės, gerovės, tvirtos taikos pažadui.

Šiandien turime nuolankiai paklausti savęs: ar šis pažadas išsipildė per tuos du dešimtmečius? Atsakymas čia, Lietuvoje, kaip ir daugelyje kitų pasaulio kraštų, geriausiu atveju yra „dar ne“.

Kaip viskas pasikeitė per dvidešimt metų! Pasikeitė tiek, kad šiandien, mūsų sudėtingame, nuolat skubančiame, globalizuotame pasaulyje, drąsūs Popiežiaus žodžiai nuskambėtų kaip primityvūs, pasenę, pritaikyti kitiems laikams. Sakoma, kad šiandien pasaulis yra pasikeitęs, kitoks: priklausantis nuo aplinkybių, nuolat besikeičiantis, reliatyvus. Bent taip atrodo.

Iš tikrųjų iššūkiai, su kuriais susiduriame šiandien, nėra 1993 metų ir tuo labiau 1978 metų iššūkiai. Ir mes tikrai negalime žengti į ateitį tik su gražiais praeities pergalių prisiminimais. Vis dėlto drįstu jums su tvirtu įsitikinimu pasakyti, kad Popiežiaus Jono Pauliaus II žodžiai „Nebijokite! Plačiai atverkite duris Kristui!“ nėra praeities žodžiai, jie galioja visais laikais.

Savo vizito metu 1993 m. Popiežius paskelbė apie pavojų, kylantį iš „skepticiško“ ir, kaip jis pavadino, „pavojingo pragmatizmo“, pagundos (plg. Kalba Akademiniam pasauliui ir inteligentijai, rugsėjo 5 d.). Jau tada Popiežius suprato tai, ko mes neturėtume pamiršti dabar: kad laisvė, atskirta nuo tiesos, labai greitai nuveda į laisvės priešingybę, kad „laisvė, kuri nutraukia ryšį su tiesa, veda į savivalę ir galiausiai pasiduoda pačioms žemiausioms aistroms, prieidama iki savęs sunaikinimo“.

Jonas Paulius II žinojo, kad laisvė, atsieta nuo tiesos apie žmogų, iš tikrųjų nėra laisvė. Todėl leiskite man nuolankiai pasakyti jums – kurie, pasirinkdami atsidėti

„sunkiam, bet kartu labai kilniam“ politikos menui (plg. *Gaudium et Spes* 75), kartu gavote didelę atsakomybę rūpintis bendra piliečių gerove – leiskite pasakyti, jog nėra kilnesnės veiklos, kaip tapti bebaimiais tiesos tarnais.

Tiesos. Kokios tiesos? Tos tiesos, kurios vardą ir veidą Jėzus Kristus parodė mums, pasakydamas apie save: „*Žmogaus Sūnus atėjo ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti ir savo gyvybės atiduoti kaip išpirkos už daugelį*“ (Mt 20,28).

Štai toji tiesa: tai meilė, tarnaujanti neličiamam kiekvieno žmogaus, kurį Žmogaus Sūnus pamilo ir kuriam tarnavo iki gyvybės atidavimo, orumui. Dievas yra Meilė (1Jn 4, 16), Dievo valdžia yra Meilė. Ši Meilė yra išlieta mūsų širdyse (plg. Rom 5,5) įgalindama mus valdymo pareigą atlikti ne kaip viešpatavimą, bet kaip tarnaujančią meilę.

Tai ir reiškia atverti duris Kristui: tarnauti, atverti duris Kristui, kuris tarnauja, ir tapti kartu su juo „ministras“, o tai reiškia, tarnais. Todėl jums, politikams, skirtame dokumente Jonas Paulius II yra parašęs: „*Politinę valdžią reikia grįsti tarnavimo dvasia, nes tik pastaroji, sujungta su būtina kompetencija ir veiksmingumu, padaro politikų veiksmus skaidrius, atitinkančius teisėtus liaudies reikalavimus. Tai skatina atvirai kovoti ir ryžtingai nugalėti tokias pagundas, kaip nesąžiningumas, melavimas, nedidelės grupės turtėjimas ar šalininkų įgijimas visuomenės turto sąskaita, dviprasmiškų arba neleistinų priemonių vartojimas siekiant bet kokia kaina įgyti, išlaikyti ar sustiprinti valdžią.*“ (Jonas Paulius II, *Apaštališkasis Paragininimas Christifideles Laici*, 42).

Visa tai reikalauja tvirtumo, kuris labai svarbus kuriant laisvą visuomenę. Reikalauja vidinės jėgos ir drąsos. Didelės drąsos: drąsos atsilaikyti prieš spaudimą, kai negerbiama jūsų kultūrinė ir religinė praeitis, negerbiama jūsų tautinė tapatybė. Tačiau pasaulyje, kur tiek daug abejonių, mes galime turėti pasitikėjimą, remdamiesi paties Kristaus, kuris apie save yra pasakęs: „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“, pažadu, kad tiesa, o ne kas kita, padarys mus laisvus (plg. Jn 8, 32).

Nebijokite! Atverkite duris tiesai, tarnaujančiai meilei. Tai buvo didžioji Popiežiaus Jono Pauliaus II viltis Lietuvai. Tai buvo didžioji jo viltis visam pasauliui. Tebūna tai ir mums visiems didžioji viltis ir įkvėpimo šaltinis.

Tegul Palaimintasis Jonas Paulius II palaimina jus, tepalaimina šį Parlamentą ir kiekvieną iš jūsų.

Apaštalinis nuncijus Luigi Bonazzi